

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Oroszország nem ellenségünk

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Oroszország nem ellenségünk

Oroszország nem ellenségünk! Oroszország barátunk, sőt szövetségesünk lehet! Lehet, ha nem szúrjuk el idő előtt a jövőt.

Kormánykörökben a blokkok nélküli új világrendről beszélnek, sőt a miniszterelnök találkozott is az orosz elnökkel. De a podcastok világában is sokan ütnek meg józan hangot. Ugyahogy nem minden reménytelen!

A valóság azonban ellentmondásos. A hivatalos politika békéről beszél, de közben lenyeli az oroszellenes szankciókat. A magunk módján ugyan, de besegítünk az ukránoknak, és persze a végén a svédek NATO-csatlakozását is megszavazzuk. Folyik Magyarország militarizálása, milliárdok mennek el fegyverkezésre.

Oroszországot agresszornak titulálják, és a múltból táplálkozó előítéletektől sem tudnak sokan szabadulni.

Fura dolog ez a múlttal! A török hódoltság százötven esztendőjére már senki sem haragszik, sőt időközben rájöttünk, hogy török és magyar testvérek.

Senki sem méltatlankodik azért, hogy Savoyai Jenő szobra a Nemzeti Galéria előtt áll, pedig ő nem csak a töröktől szabadított fel bennünket, hanem utat nyitott az osztrákok uralma előtt, akiket csak 1918-ban sikerült elzavarni.

Az aradi vértanúk előtt meghajlunk, de nem átkozzuk ki a Habsburgokat, sőt a budaörsi laktanyáról levesszük Petőfi nevét, és Mária Teréziáról nevezzük el.

A németekre sem haragszunk, csak a fasisztákra, pedig a budapesti hidakat romba döntő fasiszták speciál németek voltak. Senkit sem zavar, hogy a magyar hadipar jövőjét egy német konzernhez kötjük.

De Paszkijevics herceget, akit a cár – osztrák kérésre – 1849-ben a szabadságharc leverésére küldött, szinte háborús bűnösnek tekintjük. A felszabadítás szót is kiirtották a közbeszédből, és a hivatalos Magyarország kínosan kerüli az emlékezést a 200 ezer szovjet katonára, akik nálunk estek el. 1956-ról már ne is beszéljünk, mert annak felidézése végképp megbénítja a jövőről való gondolkodást.

Az oroszok többször játszottak szerepet történelmünkben, de mindig valamilyen nemzetközi összefüggésben. 1849-ben a feudális Európa létét garantáló Szent Szövetség keretében, 1945-ben pedig a fasizmus szétzúzása és a fasizmus utáni új világrendről szóló nagyhatalmi egyezség alapján jöttek.

Az oroszokkal kétoldalú alapon nem voltak és nincsenek ellentéteink vagy sérelmeink.

Sőt, ha hajlandóak vagyunk pragmatikusan tekinteni a szocializmus évtizedeire, akkor azt mondhatjuk, hogy minden

tekintetben előnyös együttműködést alakítottunk ki az oroszokkal, pontosabban a szovjetekkel.

A mostani háborút mielőbb be kellene fejezni. Nekünk segíteni kellene ezt, és nem akadályozni. És gőzerővel törni a fejünket a jövőn a tények alapján!

Oroszország nem agresszor, amely a „demokratikus Nyugatot” akarja meghódítani. A valóság ennek pont az ellenkezője: a nyugat akarja térdre kényszeríteni az oroszokat és beolvasztani a képzelt nyugati birodalomba.

Oroszország nem egy haldokló medve, hanem a modern fejlődés egyik meghatározó tényezője. Nem Oroszország haldoklik, hanem a Nyugat. Az oroszok fantasztikus ütemben mozgósítják saját erőforrásaikat és képesek meggyőző alternatívát kínálni a világ sok más országának.

A hivatalos Magyarország nem győzi hangoztatni, hogy mi mindig a nyugathoz tartoztunk, csak a „kommunista diktatúra” szakított ki bennünket.

Szerintem mi lelkileg sokkal közelebb állunk az oroszokhoz, mint az amerikaiakhoz vagy akármelyik nyugat-európai néphez. Sohasem voltunk nyugati ország, és sohasem leszünk az. Ez Közép-Európa, vagy ahogyan a kínaiak mondják, Közép-Kelet-Európa. A mi várainkat lerombolta a török, az övéket nem. Mi mindig rosszabbul éltünk, mint a nyugatiak. Mi éltünk a szocializmusban, bennük legfeljebb lila ködként él. S nem utolsósorban mi értjük Švejkot, a derék katonát, a nyugatiak nem.

Az oroszok sohasem néztek le bennünket. Soha egyetlen orosz vezető nem mondta, hogy ők magasabbrendűek, mint mi.

Az amerikaiak és a legtöbb nyugat-európai szemében mi a kelet vagyunk, a csóró, az elmaradott kelet. Amit mi féltve őrzünk, a nemzetet, a családot, a hagyományokat, ők már kidobták a szemétdombra.

A nyugat sohasem törődött a mi nemzeti érdekeinkkel, a sajátját erőlteti ránk ma is. Soha nem főgnak segíteni a kárpátjai vagy erdélyi magyarságot illetően. Az oroszok viszont értik a kisebbségek problémáját. Miért felejtjük el, hogy 1952-ben Romániában volt Magyar Autonóm Tartomány? Csak azért, mert a szovjetek javasolták?

Az új világrendbe, ki tudja, még az is beletartozhat, hogy megszabadulunk Trianontól. A nyugat biztosan nem lesz partnerünk ebben, hiszen ők csinálták. De Oroszország más! Ők olyan európai rend kialakításában érdekeltek, amelyek a realitásokra épülnek, és csökkentik a feszültségforrásokat.

Oroszország éppen ezért nem csak egy célpont a keleti nyitásban. Oroszország számunkra az út az új világrend felé. Ne szúrjuk el!

Cseh önkéntesek az ukrán hadseregben

Újabb cseh önkéntes esett el Ukrajnában – közölte a Seznam Zprávy prágai hírportál, amelynek az értesülését a cseh külügyminisztérium megerősítette. Ő volt a negyedik, az ukránok oldalán harcoló cseh állampolgár, aki az Oroszország által indított ukrainai háborúban életét vesztette. (<https://www.seznamzpravy.cz>)

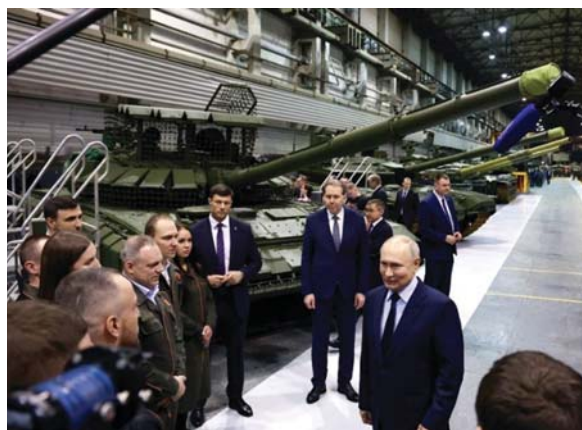

Avdijivka felszabadult

Az Andrej Mordvicsov vezérezredes parancsnoksága alatt álló Központi hadseregcsoport elfoglalta a 37 ezer lakosú Avdijivka várost. E hadseregcsoportoz tartozik a 41.hadsereg, a 90. gárda páncélos hadosztály, öt önálló gépesített lövészadosztály és más egységek.

Oroszország: a harckocsigyár nem marad adós

Putyin orosz elnök az Uralvagonzavod Egyesülés munkásaival találkozott. A cég az egyik legnagyobb, hadipari termékeket előállító vállalat. A nyugati szankciók következményeit leküzdöttük, az új harckocsik gyártása folyamatos – mondták el a munkások. A második világháború alatt 25 ezer T-34-es harckocsit adtunk a hadseregnek, most sem maradunk adósok.

Ukrajna: drónokkal akarják lőni Moszkvát

Ukrajna az idén olyan nagy hatótávolságú drónok ezreit fogja gyártani, amelyek képesek lesznek elérni Oroszország távoli térségeit is – közölte a 33 éves Mihajlo Fedorov miniszterelnök-helyettes, digitális fejlesztési miniszter, akitől Zelenszkij csodát vár. Fedorov a Reutersnek nyilatkozva elmondta, már most tíz olyan cég működik, amelyek drónjai képesek elérni Moszkvát, illetve Szentpétervárt.

A NATO csak a hadiparnak kell

A NATO-nak „több évtizedes háborúra” kell készülnie – nyilatkozta a NATO főtitkára. Oroszország kész a tárgyalásokra, az USA és a NATO elutasítja – állapította meg kínai www.globaltimes.cn. A NATO-nak háború kell, hogy saját létjogosultságát bizonyítsa. A NATO-ra már régen semmi szükség sincs, csak a hadipar érdekei tartják életben.

Bukni akarsz, kommunistázz tovább!

A konzervatív elit nem akarja feladni azt a buta nézetet, hogy a mai liberálisok azonosak a kommunistákkal. „A kommunizmus nem halt meg, sajnos Nyugaton tovább él az egyetemeken, az intézményekben, a médiában és nagyon sok helyen a politikában is” – jelentette ki Schmidt Mária. A liberálisok nem akarják leváltani a tőke uralmát, tehát nem kommunisták. De rombolnak mindent, ami érték. A konzervatív elit el fogja veszíteni a csatát a liberálisokkal szemben. Ha Schmidt Mária emberi értékeket akar megőrizni, ne keverje össze a dolgokat! Ismerje el a szocializmus eredményeit és ne ártson azoknak, akik valóban olyan világot akarnak, ahol nem a pénz az úr!

MSZP: teljes politikai impotencia

Az MSZP a teljes politikai impotencia állapotában van. A világot háború fenyegeti, válság van, Magyarországra óriási nyomást gyakorol a nyugat, és az MSZP-nek csak annyi üzenete van az emberekhez, hogy induljon együtt az ellenzék. Jobb híján az MSZP-vezérek a Hősök terei tüntetésen tündököltek.

Hősök terei tüntetés: amerikai forgatókönyv, amerikai pénz? ■

Gulyás Márton és liberális értelmiségi bandája több tízezer embert tudott a Hősök terére csalni. Álságos szövegek a „gyermekek védelméről”, sok zene, sok kiabálás, buli. Az látszik, hogy megtanulták azt, amire az amerikaiak kiképezték őket: tömegmanipuláció, néphülyítés. Vélhetően pénzt is kaptak az óriási reklámra, az internetes mozgósításra, a hatalmas színpadra és sok minden másra. Csak egy céljuk van: káoszt teremteni, megbénítani a törvényes kormányt és „színes forradalmat” csinálni Budapesten. Zavarjuk el őket! Zavarjátok el őket!

Cseh Katalin: fél a magyar néptől, az angolokhoz rohan

Cseh Katalin elrohant a brit The Guardian napilaphoz, és onnan okádja dühös megjegyzéseit a magyar miniszterelnökre. Cseh Katalin külföldi segítséggel akar sikert elérni. Lehet bírálni a kormányt, lehet az utcára vinni embereket. Ez még mindig belefér a politikai harc, a demokrácia fogalmába. De elrohanni egy külföldi újsághoz, és a külföld segítségével átkozni a magyar kormányt, lemondásra felszólítani, ez már nem demokratikus harc, ez hazaárulás. (<https://www.theguardian.com/>)

This is the super-scandal that should bring down Viktor Orbán - and it's far from over
Katalin Cseh

HírFM: Interjú Thürmer Gyulával

Több, mint egy óras beszélgetést készített a HírFM a Munkáspárt elnökével. A HírFM Thürmer-interjúja az interneten itt nézhető meg: <https://youtu.be/2jLwfRsm7DE?si=H2KtVyK5wpBtBWR7>

A beszélgetés nagy érdeklődést váltott ki. Már az első napon 11 ezren nézték meg.

Soós Imrére emlékezett a Munkáspárt

A Munkáspárt minden év február 12-én megemlékezik Soós Imre születésének évfordulójáról. Soós Imre 1930. február 12-én, Balmazújvároson egy nyolcgyeremes koldusszegény, parasztcsaládban született. Ezer fokon égő östehetség volt, a század egyik legnagyobb színészgyenyisége, a „magyar Gérard Philipe”, a „hóbortos parasztyerek”, ahogy önmagát nevezte, a „tünneményes, varázslatos pacák”, ahogy Törőcsik Mari nevezte. Ő volt Ludas Matyi, aki mezítláb kapaszkodik a fára, Gyuri pincér, aki miközben abban reménykedik, hogy Liliomfitől és Szellemfitől megkapja végre a tizenhét forint tizenkilenc krajcárját, lopva szereti Erzsikét, Bíró Máté, aki „repül” Pataki Marival a körhintán. Az emlékezés virágait Bácsi Istvánné helyezte el.

Munkában a zuglóiak

Már hetek óta a választásokra készülünk – tudósította lapunkat Baráth Istvánné, Évike. Az ajánlásokat 10 nap alatt össze kell gyűjtenünk. Felmértük, hogy kiket tudunk mozgósítani ehhez a munkához. A kitelepüléshez szükséges asztalokat már összeállítottuk, gyűjtőpontokat jelölünk ki, az ajánlóívek pontos kitöltését gyakoroljuk, a feladatokat személyre bontjuk. Ismerőseinket előre összeírjuk, kiértésítjük. Szervezzük a kitelepülő párosokat, a házakban gyűjtőket, az Ilka utcai ügyeletet, fiataljaink tanítás utáni gyűjtőpárosait.

Budapest felszabadítását nem felejtjük és nem engedjük felejtetni

A Munkáspárt budapesti szervezete az idén is megemlékezett február 13-áról. A szovjet Vörös Hadsereg 1945-ben ezen a napon fejezte be Budapest felszabadítását. Budapest felszabadítása a második világháború egyik legnagyobb véráldozattal járó csatája volt. A szovjet csapatok mintegy 80 ezer katonát vesztek el. A német és magyar csapatok vesztesége mintegy 50 ezer fő volt, 130 ezer német és magyar katona fogságba esett. Budapest lakossága megszabadult a németektől, a magyar nyilasoktól és feljöhetnek a pincékből. Ez volt a budapesti tavasz kezdete.

A párt számít a borsodi szervezet tagjaira

A munkáspárti küldötteket Borsodban is megválasztották a 30. kongresszusra. Hajdu József, az Országos Elnökség tagja elmondta, hogy a párt számít a borsodi munkáspárti szervezetre. Létfontosságú, hogy legyen munkáspárti lista az EP-választáson. A 20 ezer érvényes ajánláshoz a borsodiaknak is keményen hozzá kell járulniuk. A választási munka terveit Fülöp Józsefné megyei elnök ismertette.

Békét, biztonságot, stabilitást Magyarországnak! Munkáspárti békerendezvény Miskolcon

Le az ukrán agráragresszióval! Szankciók helyett meg-
egyeződést Oroszországgal! Nem táncolunk úgy, ahogy
az EU fütyül! Megőrizni a stabilitást Magyarorszá-
gon! Ezekkel a jelszavakkal hirdette meg e hónapi bé-
kerendezvényét a Munkáspárt, ezúttal Miskolcon.

Nem kis izgalom előzte meg a rendezvényt, mondta
megnyitójában **Fülöp Józsefné**, Borsod-Abaúj-Zemp-
lén vármegye munkáspárti elnöke. Borsodban még
nem volt ilyen békerendezvény, ráadásul nem sokkal
vagyunk a júniusi választások előtt. A miskolci hely-
szín jó választásnak bizonyult. Az emberek jöttek-
mentek a Centrum Áruház előtti téren, és sokan ér-
deklődtek a Munkáspárt gondolatai iránt.

A miskolci program során Thürmer Gyula interjút
adott az Irány TV-nek. A nagyon érdekes beszélge-
tés megtekinthető az alábbi oldalon: [https://1046.
hu/2024/02/19/irany-televizio-thurmer-gyula/](https://1046.hu/2024/02/19/irany-televizio-thurmer-gyula/)

Sallay Márton, a Munkáspárt fiatal aktivistája mon-
dott bevezetőt. Nem először szerepelt ilyen rendezvé-
nyen, gondosan megválogatott szavai ezúttal is nagy
érdeklődést váltottak ki.

Tisztelt honfitársaim, tisztelt miskolciak, kedves barátaim
és mindazok akik most valamelyik online felületen keresz-
tül figyelnek minket! – kezdte beszédét, és bejelentette: a
Munkáspárt már jelen van a Tik-Tokon is, bátran tudom
ajánlani mindenki figyelmébe, aki kíváncsi a munkánkra.

A tavalyi év során számos békerendezvényt tartottunk
országszerte, de mivel még nem értük el a
célunkat, így tovább folytatjuk a megkezdett
munkát. Arra buzdítok mindenkit, hogy po-

litikai ellenérzéseit tegye félre a
közös ügy érdekében és együttesen
tegyünk azért, hogy mielőbbi fegy-
verszünet jöjjön létre, aztán pedig a
tényleges béke is megszülethessen a
szomszédunkban. Határozott meg-
győződésem, hogy ez vitán felüli
közös érdekünk. Elég volt az állan-
dó széthúzásból, gyűlölködésből,
ellenségeskedésből, ideje végre ösz-
szefogni. Az ilyen ügyek azok, amik
igazán fontosak, amiért érdemes és
kell küzdeni, mert meghatározzák
az életünket, de nemcsak a miénket,
hanem családtagjaink, szeretteink
és barátainkét is egyaránt. Most
nem lehet önzőnek és gyávának len-
ni, hanem cselekedni kell.

Nem szabad szkeptikusan azt gon-
dolni, hogy kevesek vagyunk ehhez
a feladathoz, kisemberek, akiknek a
szavát nem hallják meg azok, akik

hatással vannak az eseményekre. Én azt mondom, hogy
ha minél többen vagyunk annál jobban felfigyelnek
ránk és akármennyire nem akarják meghallani az üze-
netünket, nem lesz más választásuk. Erre remek pél-
da a hetek óta tartó gazdatüntetések Európa szerte. Ha
egy nemzet közösen fellép azok ellen, akik bele akarják
rángatni egy háborúba, el akarják a népet nyomni a sa-
ját kapitalista érdekeik miatt, nem fognak sikerrel járni
hosszú távon, de ehhez sokan kellünk, és nem szabad
hagyni, hogy megosszanak minket.

Sajnos azt kell mondanom, hogy a háború veszélye
egyre nagyobb, és ez csak növekedik. A NATO folya-
matosan bővíti az Oroszországgal közös határait, ami
feszültséget rejt magában. Szándékosan felborították
azt a viszonylagos európai hatalmi egyensúlyt, ami a
Szovjetunió összeomlását követően fokozatosan kiala-
kult. Nemrég beléptették Finnországot maguk közé,
most pedig Svédországon a sor. Azt gondolom, hogy
ez a csak háború kiterjedéséhez vezet, és nem növeli a
finn vagy svéd emberek biztonságát, épp ellenkezőleg.
Az amerikaiak számára ők ugyanolyan feláldozható se-
gédcsapatok, mint mi magyarok. Persze jobban hang-
zik a szövetséges vagy a stratégiai partner, azt mégsem
mondhatják, hogy feláldozható járulékos veszteség.

A NATO nem a biztonság záloga, hanem a háborúké!
Ahol megjelenik ez a katonai szervezet, ott mindig
konfliktus keletkezik. Mindig kell számára egy ellen-
ségkép, amivel igazolni tudja a létezését. Régebben ez
volt a Szovjetunió, aztán jött a terrorizmus, most pe-
dig Oroszország és Kína.

Jelenleg is nagyszabású „Steadfast” névre keresztelt had-
gyakorlatot tart a NATO, amelyről nem árt tudni, hogy

a legnagyobb hadgyakorlata a hidegháború vége óta, 90 ezer katona részvételével, kiegészülve még a svédekkel.

Európa szerte a médián keresztül riogatják az embereket. A sosem volt katona NATO főtitkár és néhány habzó szájú európai védelmi miniszter felszólítják a lakosságot, hogy készüljenek fel a háborúra Oroszországgal, mindezt azért, hogy ne kérdőjelezzék meg a hadikiadások hatalmas mértékű növelését és viseljék el a megszokott életszínvonaluk látványos romlását.

Határozott meggyőződése, hogy ez nem vezet semmi jóhoz, csak pusztuláshoz, nyomorhoz és a II. Világháború óta nem látott szenvedéshez. Magyarország esetén ez hatványozottan igaz. Hazánk háború esetén semmit sem nyerhet, de mindent elveszíthet. Miskolc különösen kritikus helyen fekszik ebből a szempontból, hisz mondanom sem kell, hogy nincs messze a magyar-ukrán határ.

Azoknak mondanám, akik rajonganak a háborúért, hogy egy atomhatalmat nem lehet legyőzni. Sokkal racionálisabb megoldás egy kompromisszumon alapuló, a realitásokra épülő béke megteremtése, a kölcsönösen előnyös gazdasági kapcsolatok helyreállítása. Kezdve az értelmetlen szankciók eltörlésével, aminek az igazi vesztese csak Európa volt. Ezt érezzük a saját bőrünkön a mindennapokban, a boltokban, amikor vásárolunk, vagy akár a benzinkutakon. Oroszországban, ha tudnák, hogy milyen árak és áruválaszték van, sokan nagyon meglepődnének és irigykednének. Ennyit érnek az EU-s szankciók. Azt gondolom, hogy intő jelként szolgálnak, hogy nem szabad ezt az utat tovább folytatni. Ez a fegyvergyárosok, pénzügyi lobbisták, oligarchák és egyéb gazemberek útja, nem pedig a békeszerető magyar embereké. Nekünk szolidaritásra, kölcsönös tiszteletre, együttműködésre és legfőképpen közösségi társadalomra van szükségünk itthon és nemzetek Európájára körülöttünk. Éljenek a dolgozó, békeszerető magyar emberek, éljen Magyarország!

Az atomháború nem alternatíva a túlélésre, hanem a biztos pusztulás

A rendezvény szónoka Thürmer Gyula volt. Pillanatnyilag a legnagyobb veszély a háború. Ne csapjuk be

önmagukat. Ne hunyjuk be a szemünket és ne mondjuk azt, hogy nincs háború. – mondotta.

A háború már folyik Európában és nincs rá semmilyen garancia, hogy nem keveredünk bele. Amerika, a NATO, sőt az EU nem adta fel Ukrajna támogatását. A NATO-nak „több évtizedes háborúra” kell készülnie – nyilatkozta a NATO főtitkára. A NATO vezetői nyíltan arról beszélnek, hogy az elmúlt két évben nem használták ki a NATO teljes katonai erejét.

Azt hangoztatják, hogy végre kell hajtani a NATO 2022-ben elfogadott új stratégiáját, együtt kell használni a hagyományos és a nukleáris fegyvereket. Az ő fejükben az atomháború már nem fenyegetés, hanem egy a lehetőségek közül. Ébredjünk, emberek, az atomháború nem alternatíva a túlélésre, hanem a biztos pusztulás.

Azt akarják velünk elhitetni, hogy a nyugat most már lazán képes Oroszországot legyőzni. Finnországtól a Balkánig egységes NATO-front van. Hatalmas raktárak, biztos utánpótlási lánc alakult ki. Felgyorsul a hadiipari termelés, amit az oroszok nem fognak tudni leahagyni. Emberek gondolkodjatok! Oroszországot nem lehet legyőzni.

A mi érdekünk a béke, a megegyezés Oroszországgal

Nekünk nem kell a háború. Magyarországnak nem kell a háború. Európa népeinek nem kell a háború.

A NATO-nak háború kell, hogy saját létjogosultságát bizonyítsa. A NATO-ra már régen semmi szükség sincs, csak a hadipar érdekei tartják életben. A hadiipari milliárdosoknak háború kell, hogy nagy profithoz jussanak. Annak idején Adolf Hitlert a német nagytőke, Krupp, Thyssen és mások juttatták hatalomra. Cserébe ők kapták a hatalmas háborús megrendeléseket. A mai német hadipar óriásai között van a Rheinmetall, a Thyssen Krupp, az Airbus. A Rheinmetall 20-30 milliárd eurós árbevételű hadiipari céggé akar válni., Nekik kell a háború, nekik biztosan jó a háború!

A magyar kormány békéről beszél, ez igaz. De a szövetségeseink nagy része háborút akar. A lengyelek arra várnak, hogy kiprovokálják Belarusz belépését a háborúba és nekiindulnak. Kellenek nekik a belarusz földek, meg az ukránok is

A mi érdekünk a béke, a megegyezés Oroszországgal. Oroszország nem akarja megtámadni Európát. Sohasem akarta, és ma sem tenné ezt. Putyin elnök világosan kijelentette: „Nincsenek érdekeink sem Lengyelországban, sem Lettországnak vagy bármely más országban” –mondta, hozzátéve, hogy a józan ésszel ellentétes lenne valamiféle globális háborúba bocsátkozni. Oroszország kész a tárgyalásokra, az USA és a NATO elutasítja.

A békéről egy szó sem esett a NATO-országok hadügyminisztereinek értekezletén. Annál inkább a háború folytatásáról. Fel kell futtatni a hadiipari termelést, még többet kell adni az ukránoknak! Ezt a politikát támogatja Magyarország? Mi nem szállítunk fegyvert, de mint „elkötelezett NATO-tag” ott vagyunk mindenütt, ahol a háború folytatásáról döntenek. Ez a világos, tiszta, „keresztény” álláspont: Nem vagyunk gyilkosok, csak a gyilkosokat segítjük.

Mondjuk ki világosan, hogy mi az érdekünk és mi nem az érdekünk!

Nem érdekünk a háború folytatása, a NATO, az EU és az ukránok viszont háborút akarnak.

Nem érdekünk a világ blokkosodása, de a NATO és az EU két részre akarja osztani a világot.

Nem érdekünk olyan világ, ahol Amerika uralkodik, de most éppen ilyen világot erőltetnek ránk.

Nem érdekünk Oroszország meggyengítése. Oroszország az egyetlen, mely Európában ellensúlyozni tudja az amerikaiakat.

A mi érdekünk az együttműködés Oroszországgal.

Az amerikaiak uralmát csak Oroszország képes ellensúlyozni Európában. Oroszország nélkül Amerika lesz az úr.

Trianon felülvizsgálatában nem érdekeltek se a franciák, se az angolok. Ők csinálták, ők a felelősek a magyar nemzet meghurcolásáért. Egy ország lehet partnerünk egy Trianon-mentes Közép-Európa megteremtésében: Oroszország.

A magyar nemzeti kisebbségek a Kárpát-medencében csak akkor számíthatnak jobb életre, ha lesz olyan nagyhatalom, amely ebben érdekelt. Ilyen hatalom csak egy van: Oroszország.

Oroszország nem csak egy célpont a keleti nyitásban. Oroszország számunkra az út az új világrend felé.

Nem érdekünk Ukrajna támogatása.

Ukrajna nem barátunk, hanem ellenfelünk. Az oroszok nem verik szét a magyar mezőgazdaságot, nem folytatnak agráragressziót ellenünk. Az ukrán agresszió alapjaiban rendíti meg a magyar mezőgazdaságot.

Nem érdekünk Ukrajna pénzügyi támogatása, mert kidobott pénz és nekünk sincs elég. Az ukránoknak adott milliárdok egyébként sem a gazdaságuk helyreállítását szolgálják, hanem a háború folytatását.

Nem érdekünk Ukrajna EU-tagsága, mert az ukrán gabona már így is megfojt bennünket. Nem tiltakozgatni kell, hanem lezárni a határokat és nem beengedni semmit, ami ukrán.

Nem érdekünk Ukrajna NATO-tagsága, mert az egyenlő a háborúval.

Nem érdekünk Ukrajna területi integritása, mert Ukrajna jelenlegi formájában a nyugat adományaitól függő életképtelen állam. Vegyük már észre, hogy amíg a mai Ukrajna létezik, nem lesz béke!

Ukrajnát nem pénzelni kell, hanem felosztatni és feldarabolni!

Nem érdekünk a Zelenszkij-féle rendszer fennmaradása, mert csak kárt okoztak a magyarságnak is, a világnak is.

Nem érdekünk, hogy a magyar kormány megbízhatatlan ukrán vezetőkkel tárgyaljon.

Nem érdekünk, hogy a külföld nyomására megalázkodjunk az ukránok előtt.

Támogatjuk a kormány békepolitikáját, de határozottságot, következetességet, keménységet várunk el.

Pressman amerikai nagykövet minden nap gyalázza a magyar kormányt, beavatkozik a mi belügyeinkbe, mégis akadnak állami és helyi vezetők, akik bratyiznak, szelfiznek vele.

Elég a bratyizásból, a szelfizésből! Pressmant ne engedjük be egyetlen magyar városba, egyetlen magyar faluba se!

Pressman ellenség, az ellenséget nem babusgatjuk, hanem hazazavarjuk! Ha a kormánynak nincs ereje, tegyük meg mi, magyar emberek!

Az agrárminiszter arra biztat bennünket, hogy most már ne akadékoskodjunk az ukrán gabona, a méz meg minden egyéb miatt. Meg kell tanulni együtt élni az- zal, hogy Ukrajna nem adja fel az európai piacait – mondta Nagy István. Szerinte a magyar gazdáknak ezért lehetőség szerint mindent kisebb volumenben, de jobb minőségben kell előállítaniuk. Szóval, már nem zárjuk le a határt, nem küldjük a francba az ukránokat, hanem beletörődünk, hogy az EU-val együtt belevittek bennünket a szuaréba.

Nem fogadjuk el, hogy a honvédelmi miniszter a GDP 2 százalékanak katonai elköltését padlónak tekinti, és magasabb plafonról álmodik.

Nem fogadjuk el a háborús kiabálást, a fegyverkezés há- tártalan propagandáját. Mondják meg az embereknek: mire kell ennyi fegyver? Ki ellen kell a hazát megvédeni?

A mi érdekünk megőrizni a stabilitást Ma- gyarországon!

Ma Magyarországon nyugalom van, stabilitás. Ame- rika, az EU meg akarja bontani ezt a nyugalmat. A mi érdekünk megőrizni a stabilitást Magyarországon! Nyugalomra van szükség és nem polgárháborúra.

Az ellenzék könyörtelenül és pofátlanul megbuktatta a köztársasági elnököt. A támadást nyilvánvalóan szer- vezték. Véletlenül nem lehet kegyelmi határozatokat előkaparni, véletlenül nem lehet régi ügyeket pont a vá- lasztások előtt előhozni, véletlenül nem lehet politikai csapást mérni a kormánypártra egy olyan időben, ami- kor a NATO és az EU vezetői is a magyar kormány bu- kásában bíznak. Véletlenül nem lehet, csak tudatosan!

Emberek, gondolkodjatok el! Elhiszitek, hogy ez az egész gennyes liberális banda, az LMBTQ és a gender követelői, hirtelen a pedofília elle- ni küzdelem élharcosaivá váltak?

Nem értitek, vagy vakon nem akar- játok érteni, hogy az ellenzék nem a gyermekek védelmében ment az ut- cára? A kormányra akartak érzékeny csapást mérni, és nem utolsó sorban nyugati pénzforrásaik előtt bizonyíta- ni, hogy érdemes rájuk költeni.

Kárt okozott a tegnapi estét tüntetés Magyarországnak. Amerika kiok- tatta a magyar liberálisokat. Ne a pártok szervezzenek gyűlést, mert őket mindenki utálja! Szervezze- nek a „civiliek”!

Ne politika legyen, hanem „gyermekvédelem”! Az egész egy trükk, átverik az embereket. Háborús idő- ket élünk. Novák lemondása már önmagában is nehéz helyzetet teremt.

Nem fokozni kell a feszültséget, hanem nyugalomra kérni az embereket. Ha ilyenkor megbontjuk a belső nyugalmat, káosz lesz. Nyugalomra van szükség és nem polgárháborúra.

Vegyük komolyan a júniusi választásokat!

Vegyük komolyan! Mutassuk meg, hogy van kiút a háborúból, van gyógyszer a rettegés a félelem ellen.

A mai EU nem a mi Európai Uniónk. Ez a gazdagok, a milliárdosok, a nyugati nagyhatalmak rendszere. Ránk erőltették a szankciókat. El kell viselnünk a 600 forintos üzemanyagárakat!

El kell viselnünk a megaláztatást, a mindennapos ki- oktatót demokráciából, emberi jogokból. El kell vi- selnünk, hogy nem kapjuk meg azt sem, ami törvé- nyesen jár nekünk.

Az EU ránk erőltette Ukrajna támogatását. Ez nem csak sérti az érdekeinket, hanem kifejezetten kárt okoz. Az ukrán agrártermékekkel tönkretesznek ben- nünket, de az EU túri. Ez a nagyok globális érdeke, a többiek pedig benne hagyják a szuareban.

Mutassuk meg, hogy egy más Európára van szük- ség. Olyan Európára, ahol nem a gazdagok, nem a pénz diktál, hanem mi, dolgozó emberek, Európa népei.

Elég az EU zöldpolitikájából, ami tönkreteszi a mi mezőgazdaságunkat is! Elég a szankciókból! Elég Európa militarizálásából!

Elég a multikulturális migráns-Európa víziójából! Európát az európaiaknak, Európa népeinek!

Teremtsünk új Európát, népi Európát! Le a háborúval! Le az ukrán agráragresszióval! Szankciók helyett meg- egyezést Oroszországgal! Nem táncolunk úgy, ahogy az EU fütyül! Megőrizni a stabilitást Magyarországon!

Középosztály a Titanicon

Recenzió Sergio Rizzo „Il Titanic delle Pensioni” című könyvéről

A Titanic 1912-ben visszavonhatatlanul elsüllyedt, pedig az akkori idők legkorszerűbb, elsüllyeszthetetlen hajójának számított. A Titanic sorsában senki sem akar osztozni, és bizony rossz előjel, ha valamit a hajó tragédiájával említenek egy lapon.

Bizonyára meglepi Önöket, hogy egy olasz könyvet ajánlunk most figyelmükbe. Nem véletlenül tesszük ezt. Nyugat-Európa sok válságot élt már meg, sok válságot meg is oldott. De a mostanit nem biztos, hogy túléli.

A második világháború után, és különösen az 1960-as évek után a nyugat-európai kapitalizmus szilárd középosztályt hozott létre. A tőkés társadalom csúcán lévő leggazdagabbak döntenek mindenről, de létszámában ez egy kicsi csoport. A társadalom alsó rétegei ugyan nagy létszámúak, de nincs lehetőségük érdemben beleszólni a politikába.

A középosztály az, amely a mai tőkés társadalmak bázisát adja. A középosztály eltűri a leggazdagabbak uralmát, és nem engedi, hogy az alsóbb társadalmi rétegek felfelé törjenek, netán veszélyeztessék a tőke uralmát. Cserébe a középosztály élvezi mindazt, amit a tőkés rendszer kitalált az elmúlt évtizedekben. Ide tartozik az előnyös nyugdíjrendszer, a széles körben elérhető jó minőségű egészségügy, a magas életszínvonal, összefoglalva: a jóléti állam.

A tőkés rendszer ma már nem képes eltartani a jóléti államot. Ezzel megingatja a középosztály pozícióit, és végső soron a kapitalizmus alatt vágja a fát.

Olaszországot a jóléti állam klasszikus példájaként volt szokás emlegetni. Federico Fellini filmje, Az édes élet (La dolce vita) fogalommá, irigylésre méltó céllá tette az olaszok hatvanas évekbeli felemelkedését.

Sergio Rizzo neves olasz újságíró. Olyan nagy lapoknál tett szert hírnévre, mint az Il Mondo, az Il Giornale, és természetesen nem feledkezhetünk meg a Corriere della Sera és a La Repubblica vezető napilapokról. Számos könyvben leplezte le az olasz politika ellentmondásait. Könyvei sok esetben kiáltásként hatnak, a még elkerülhető katasztrófákra hívják fel a figyelmet.

„Nem mondják meg nekünk az igazságot. Elrabolják gyermekeink jövőjét, és erről hallgatnak, – írja a szerző a bevezetőjében. És az okát is megmondja: „Nem mondják meg az igazságot, mert tudják, hogy az emberek nem akarják ezt az igazságot hallani.”

Rizzo szerint ez a politikai fogás be van táplálva a polgári demokrácia génjeibe. Minden párt nyerni akar, ezért csak azt mondják, amit a választók hallani akarnak. A demokrácia fontos, mondja a szerző, de „a pártoknak nincs joguk becsapni a választókat.”

„Már sohasem lesz úgy, mint régen” – összegzi megfigyeléseit Sergio Rizzo. „Illúzió azt hinni, hogy örökké fenntartható az a jóléti állam, amelyet a mi szüleink ismertek, és amelyet mi örökségül kaptunk. A jóléti állam megszűnését lehet halogatni, de elkerülni nem lehet.” Ugye, kemény szavak? A jóléti állam feletti halálos ítélet.

De mit veszít el a középosztály? Mit is jelentett a jóléti állam? „Ez a rendszer évtizedeken át többé-kevésbé elfogadható egészségügyi rendszert biztosított az olaszoknak. Tisztességes megélhetést adott a nyugdíjasok többségének, valamilyen

mértékű támogatást a munkanélkülieknek. Ugyanakkor elfogadhatatlan és anakronisztikus privilégiumokat biztosított a lobbiknak, a legbefolyásosabb és legszervezettebb társadalmi rétegeknek. A következmény: leírhatatlan mennyiségű károk.” Így vélekedik a szerző.

Rizzo utal arra, hogy a jóléti állam összeomlása egész Nyugat-Európát fenyegeti, de az „olaszországi helyzet patológikus szinteket ért el.”

Mi az oka? Ez a kérdés nagyon fontos, mert a helyes diagnózistól függhet az esetleges megoldás is. A szerző úgy véli, hogy a „Made in Olaszország rendszer évtizedeken át meghaladta az olasz állam tényleges lehetőségeit.”

A szerző felelőssé teszi a politikai pártokat is. „A második világháború óta kormányzó pártok és politikusok felelőssége nyilvánvalóan óriási.” A maiak felelőssége még nagyobb amiatt, hogy „nem akarnak változtatni olyan helyzetben, amikor az egész világ megváltozott.”

A jóléti állam, és ezzel együtt a középosztály jólétének egyik biztosítója a nyugdíjrendszer. Rizzo rámutat, hogy az olasz állam már nem tudja biztosítani a szükséges anyagi feltételeket. 2022-ben a dolgozó lakosság 241.5 milliárd eurót fizetett be nyugdíjárulék gyanánt. Ezzel szemben a nyugdíjasoknak 289.7 milliárd eurót fizetett ki az állam. Vagyis a kifizetett összegek 62.4 százaléka jött be járulékként.

A becslések szerint 2046-ra a nyugdíjak 432 milliárd eurót fognak kitenni, és ezzel szemben a bevétel 190,7 milliárd lesz! Ez azt is jelenti, hogy 2046-ra a jelenlegi nyugdíjrendszer összeomolhat.

Az ördög itt is a részletekben van, mutat rá a szerző. Ha alacsonyok a bérek, akkor alacsony a nyugdíjárulék is, vagyis kevés pénz folyik be a kasszába. A gond nem csak ez. Súlyos gond az is, hogy aki keveset keres, és keveset fizet be, annak a nyugdíja is kicsi lesz. Aki 30 éven át dolgozik átlag havi 1500 euró fizetésért, az havi 750 euro nyugdíjra számíthat. Ez éppen csak valamivel több, mint a szegénységi küszöb.

A jóléti állam halálát okozó tényező az olasz társadalom elöregedése is. „Az olasz lakosság átlagéletkora 47,6 év, ezzel Európa legöregebb országa vagyunk.” Ezzel szemben viszont ott van Afrika, ahol a lakosság átlagéletkora 24 év.

Olaszország lakossága folyamatosan csökken. A jelenlegi 58,9 millió várhatóan 2040-re 57 millióra csökken. Ez azt is jelenti, hogy a munkaképes lakosság száma 29.3 millióra csökken. Csökken a fogamzóképes nők aránya is, így sok-sok tízezerrel kevesebb gyermek fog megszületni, mint korábban.

És máris az idegen lakosság, a migráció problémájánál vagyunk. 2023 elején 5,1 millió külföldi élt Olaszországban. 3,7 millió embernek volt tartózkodási engedélye, ebből 1 millió afrikai, 1,1 millió ázsiai. A szerző az olasz Képviselőház egykori elnöke, Gianfranco Fini 2010-es mondatát idézi: „A migráció nélkül már vörös riasztást kellene kiadni” Hogy hova vezetett ez a politika Olaszországban, sőt Nyugat-Európában, azt már tudjuk.

„Az egészségügy már nem mindenki számára hozzáférhető.” Így összegzi az olasz egészségügy helyzetét a szerző. A probléma már ma súlyos és a társadalom öregedésének mértékében katasztrófális méreteket ölthet.

Az öregebb korosztályok egészségügyi ellátása lényegesen többbe kerül. A szerző Emilia-Romagna tartományi példát hoz. Egy állampolgár ellátása 1-64 közötti korcsoportban minimálisan évi 533 eurót igényel, maximálisan 1836 eurót. Ez a költség 65 év fölött évi 3673 és 5030 euró között mozog. Ilyen körülmények között, mondja a szerző, már nem érvényesíthető az olasz alkotmány 32. cikkelye, amely szerint minden olasznak egyenlő joga van a hozzáférhető egészségügyi ellátásra. Nem véletlen, hogy Olaszország 20 tartományában ma már 20 különféle rendelet szabályozza az egészségügyet.

A probléma régóta ismert, mondja a szerző, de nem történt semmi. „A covid idején a kezünkben volt a vézscsenge, csak nem szólalt meg. Egyetlen politikai párt sem vállalta a felelősséget, hogy az állami egészségügyet helyes irányba állítsa.” Az olasz rendszert is meghatározta a tőke érdeke. Aki gyógyulni akar, menjen a magánegészségügybe. A lakosság 54 százaléka ma a magánegészségügyi intézményekbe megy. Már, amíg van pénze!

Rizzo rámutat az olasz politikai rendszer visszasságaira is. Marina Elvira Calderone, a mostani Meloni-kormány munkaügyi minisztere például az első nő, aki ezt a tisztséget betöltte. 1945 óta 41 munkaügyi miniszter volt, de egyik sem volt nő. Női pénzügyminisztere sohasem volt Olaszországnak, és most sincs.

A törvények egyenlőségről és igazságról beszélnek, eközben számtalan egyenlőtlenség és igazságtalanság a valóság. A törvények lehetővé teszik, hogy egyes privilegizált rétegek akár több címen is kapjanak nyugdíjat. Számtalan kivétel vonatkozik az állami vezetőkre, parlamenti képviselőkre, a hadsereg, a csendőrség parancsnoki állományára.

Rizzo is keresi a megoldást, mint sok mindenki más, hiszen nem kevesebbről, mint a jóléti államról, a középosztályok további sorsáról van szó. A szerző szerint „Sok mindent lehet és kell is tenni.” A sok minden azonban jórészt a szigorúbb pénzügyi szabályozásra, a törvények betartatására, a jövedelmi egyenlőtlenségek csökkentésére, a legnehezebb helyzetben lévő megsegítésére és hasonlókra vonatkoznak. Kérdés, hogy elég-e ez?

Sergio Rizzo könyvét élmény olvasni. Ahhoz a nemzedékhez tartozik, amely ismerte az édes életet, és azt is tudja, hogy mibe került az olasz jólét. Látja az olasz kapitalizmus súlyos ellentmondásait, leleplezi a tőkés rendszer hibáit, szinte előre prognosztizálható tévedéseit. Könyörtelenül rámutat a politikai élet, a pártok, a vezető politikusok felelőségére.

Hasznos könyv, mint minden olyan könyv, amely legalább nyitogatja az emberek szemét. Csak azért, mert nem sikerül kinyitnia az emberek szemét, csak nyitogatni, nem nevezném haszontalannak. A tőkés rendszer tarthatatlanságát az embereknek, a tömegeknek maguknak kell megtapasztalniuk. De könyvek, a jó könyvek segíthetnek ebben.

Rizzo nem kínál megoldást. A kapitalizmust lehet átalakítani, finomítani, változtatni szereplőkön és módszereken, de a lényeg marad. A lényeg pedig a pénz, a tőke uralma.

A tőke a folyamatos fejlődésben érdekelt. A tőkés akkor hoz profitot, ha fejlődik, ha minél többet termel, minél több új piacot foglal el.

Miért van baj az egészségüggyel, hogy csak egy példát vegyünk? Azért, mert az egészségügy sokba kerül, és nem hoz látványos profitot. A tőkés rendszernek azonban mégis fenn kell tartani a kórházakat, a rendelőket, mert a tőkésnek szüksége van egészséges munkaerőre. Ki fog dolgozni a tőkésnél, ha mindenki meghal vagy beteg lesz?

A tőkésállam, mint kollektív tőkés a magántőkés adójának egy részét egy kasszába teszi, és abból vállalja az egészségügyi rendszer fenntartását. A mai válságot az okozza, hogy minden egyre drágább, egyre több ember jelentkezik az egészségügyi rendszerben. A tőkésállam már nem képes több pénzt mozgósítani, a magántőkés pedig már nem akar több adót fizetni.

A tőkésállam csak egyet tesz: fenntart egy minimális ellátási szintet. Akinek van pénze, azt a magánegészségügybe küldi.

A megoldás itt is a rendszer megváltoztatása, a tőke uralmának megszüntetése. A szocializmusban nem az számít, hogy valami profitot hozzon, hanem hogy kielégítse az emberek érdekeit és szükségleteit.

Rizzo az olasz polgárság írója, soha nem fogja ezt leírni. Az olasz kommunista mozgalomban sokan beszélnek erről. Nekik és nekünk kell felvázolni az új társadalmat, felvázolni és megteremteni. Mondhatnám: Avanti popolo!

A szocialista Korea ünnepén

Kim Jong Il 1997 és 2011 között állt a szocialista Korea élén. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság vezetése alatt megőrizte függetlenségét, megvédte a szocialista társadalmat, jó viszonyt alakított ki a világ sok országával. Február 16-án, születésnapján rá emlékeztek a KNDK-ban. A KNDK nagykövetségén a Munkáspárt virágkosárral fejezte ki tiszteletét.

